

til vedblivende at staa med omtrent det samme Beløb som Skat, mellem 17 og 18 Kr. pr. Td. Hartkorn, under Forudsætning af, at jeg maa betragte Jordebogsafgiften som Skat. Derom ere rigtignok ikke alle enige, men jeg tror, at i Virkeligheden er den væsentlig det samme som en Skat, og naar jeg tager Hensyn til den forandrede Opfattelse, som i Tidens Løb har gjort sig gældende med Hensyn til Gammelskatten, synes jeg ikke, at det vilde være særlig overraskende, om man med Hensyn til Jordebogsafgiften kom til den samme Opfattelse, som jeg har. Den meget ærede Finansminister sagde i Gaar, at i Begyndelsen af Hålvtrædserne havde man en anden Opfattelse af Gammelskatten. Den Gang mente man, at det var en Grundbyrde, og endnu for 3—4 Aar siden troede man det samme i Landtinget og mente, at det var den dejligste og prægtigste Skat, vi havde her i Landet, men nu har Stemningen forandret sig deroppe, og Stemningen er i det hele saaledes, at man aldrig tænker paa, at Gammelskatten er en Grundbyrde. Det er og bliver en Skat, og derfor afskriver man den; man har slet ingen Betænkelighed derved, og vi gaa alle med til et saadant Foretagende. Men hvorfor skulde man saa ikke ogsaa ved Overvejelse komme til et lignende Resultat med Hensyn til Jordebogsafgiften? Jeg har ikke kunnet gaa til Bunds i dens Historie. Jeg har søgt i de gamle Jordebøger, som findes paa Bornholm, og har faaet ud deraf, at det vilde medføre et meget indgaaende og besværligt Studium, naar man skulde komme til et Resultat. Jeg har set, at en Undersøgelse af dette Spørgsmaal magtede jeg ikke. Nu glæder det mig, og jeg er meget taknemmelig for, at den meget ærede Finansminister har ladet foretage en saadan Undersøgelse af dette Forhold. Maaske det kan kaste Lys over hele dette Forhold, og jeg vil haabe, at Resultatet af disse Undersøgelser maa blive, at der paa en eller anden Maade raades Bod derpaa, navnlig vedrørende Bornholm; men jeg har ikke noget imod, om ogsaa det strækker sig ud til den øvrige Del af Landet, hvor slige Afgifter findes, saa at der kan raades Bod paa dette Forhold, som jeg her har paapeget. Som sagt, jeg takker den højtærede Minister for den Stilling, han har indtaget til denne Sag, og haaber fremdeles paa hans Velvillie, saa at vi enten ved et Ændringsforslag til 3die Behandling eller om muligt ved en særlig Lov kunde

komme til et for Bornholms Vedkommende noget gunstigere Resultat end det, som her foreligger. Jeg skal altsaa i Haab om ad anden Vej at naa til det samme Resultat tage de Ændringsforslag, som ere stillede under Nr. 1 og 7, tilbage.

**Formanden:** Ændringsforslag Nr. 1 og 7 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem? (Ophold.) De ere da begge bortfaldne.

**Ingvard Jensen:** Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg). Det ærede Medlem paastod først, at jeg var meget højt oppe i mine Betragtninger angaaende disse Skatter, og dernæst kom han til det Resultat, at jeg var kommen noget dybt ned. Det var nu for saa vidt dog nogen Forandring i Stemningen, men naar jeg skal udtale min Mening om det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, saa er han altid i Højden, han kommer aldrig ned, der er ingen Variationer. Det er jo da en Forandring derfra, naar jeg baade kan komme op og ned, og det kunde jo være, at det var rigtigt, om det ærede Medlem fulgte dette Eksempel. Men det forholder sig slet ikke saaledes, at jeg var saa højt oppe. Dersom det ærede Medlem havde læst, hvad jeg havde sagt, vilde han være kommen til et andet Resultat og ikke have sagt dette. Jeg finder ikke nogen Anledning til her at dvæle ved mine egne Udtalelser, det vilde jo sinke Tingets Tid, og man kan jo læse det; men jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem vil, naar han har læst dem, sige, at jeg har slet ikke været for højt oppe, men at det har været saadan akkurat til Pas. Der er nemlig en Ting, som det ærede Medlem glemmer; det er at se alle disse Love som en Helhed. Dersom jeg vilde gøre saaledes, som det ærede Medlem gør: tage dette Lovforslag om Ejendomsskyld ud fra de andre og lade de andre Lovforslag ude af Betragtning, vilde jeg komme til det Resultat, at jeg slet ikke var i Stand til at give min Stemme til dette Lovforslag; tværtimod, jeg vilde modarbejde dette Lovforslags Gennemførelse. Det fremgaar tydeligt nok af min Tale, højere har jeg dog ikke været oppe; men jeg ser Lovforslaget her i Forbindelse med de øvrige Lovforslag, særlig Lovforslaget om Formue- og Indtægtskat, og naar jeg altsaa ser det i denne Forbindelse, er det muligt for mig at gaa med